

ARBEJDSARK 2

Sagn om Døeshøjene

Evald Tang Kristensen rejste rundt i Danmark og skrev sagn ned, som folk fortalte. Flere af dem handler om oldtidshøje. Her er tre sagn, som handler om Døeshøjene.

Sagn 1

Mellem gårdene Særkjær og Gårdhøje i Måbjærg ligger en del høje, hvor den største hedder Bavnhøj. Omtrent tre kilometer mod vest ligger der mellem de andre høje en meget lang høj, der kaldes Lange-Mette. Gamle mennesker har fortalt, at bjærgmændene i disse høje var meget gode venner. En aften så man en mægtig stor guldstang blive slynget ud fra Bavnhøj og hen mod Lange-Mette. Det var en gave til den bjærgmand, der boede der.

Fortalt af M. Møller. Evald Tang Kristensen (1892): Danske sagn som de har lydt i folkemunde, Bind I, Første afdeling, Bjærgfolk, kapitel 44. Hjul, ildstråler og gloende stange

Sagn 2

Ved Holstebro boede en mand, der var overbevist om, at der var gemt en skat i en høj. Han fik et par karle til at hjælpe sig med at grave i højen. Før de begyndte, lovede de hinanden ikke at fortælle nogen om det. Da de havde gravet i nogen tid, så de to sorte haner komme trækkende med et stort læs hø. Bag efter hanerne kom en mand kørende i en guld-karet, og han styrede ned i en sø, hvor han kørte fast i mudderet og blev siddende. Men arbejderne blev ved med at grave, og efter en del besvær stødte de på en gryde, som var helt fuld af penge. Nu tog to af karlene fat hver i et øre af gryden, og den ene udbrød da i sin glæde: «Tag nu godt ved, så kommer den fandme nok op». Men lige da han sagde det, sank gryden med pengene så langt ned i jorden, at den var umulig at få op. Og så gik de slukørede hjem.

Fortalt af Jeppe Jensen, Åkjær. Evald Tang Kristensen (1928): Folkeæventyr og mytiske sagn, Danske sagn som de har lydt i folkemunde, Ny række, Bind II, s. 21, Kapitel 72. Koglerier ved skattegravning. Karét, hølæs m. m.

Sagn 3

Ude i Alstrup Sogn ligger der en gård imellem nogle store bakker, og i de bakker boede Elle-folk. Elle-pigerne sad der inde i bakken i deres dagligstue om natten og kartede og spandt.

Elle-pigerne kom en gang til gården mellem bakkerne og ville låne et kar med øl. På gården havde de et kar fuld af øl, for de havde lige brygget øl selv. Konen fulgte så med dem ud for at vise dem øllet, de måtte få. Der lå to pinde over kors over karret, og dem forlangte Ellepigen, at konen skulde tage væk. Det gjorde konen så, og pigen gik med karret. Hun leverede det også tilbage igen, og det var godt øl.

Fortalt af Kristian Torp, Ullits. Evald Tang Kristensen (1928): Folkeæventyr og mytiske sagn, Danske sagn som de har lydt i folkemunde, Ny række, Bind II, Ellefolk forlanger og yder hjælp.

Fra <https://heimskringla.no/>